

E feltevés alapján vizsgáltuk meg a barlang alatt kb. 10 m-rel elhelyezkedő kis, lapályos előteret egy szondával, 2001. július 27–29. között. Amennyiben kultikus célokat szolgált a barlang (az istenség lakhelye), úgy előtte zajlott a kultuszcselekmény. Így várhatóak voltak oltármaradványok és áldozati tevékenység nyomai. Az egyetlen famentes (erdő borítja a területet) kis helyen húzott 4 m hosszú és 70 cm széles szondával lehatoltunk a mészkőszikláig, ami a felszíntől 50–60 cm-rel kezdődik. Megállapítottuk, hogy a talajerózió működése ezen a részen hatványozottan érvényesül(t), egyrészt a föléje magasodó meredek sziklafal miatt, amelyről a víz folyamatosan mossa a humuszt és meszes palát, másrészt az alatta egykor folyó patak tevékenysége következtében. Így ha bármi is volt a lapályon a római korban az mára az erózió következtében nem maradt fenn, hanem egyszerűen lekopott a területről és a vízbe dőlt, ami továbbvitte. E felismerés után a kutatást befejeztük. A barlang kultikus célú használatának feltevése így se cáfolatot se megerősítést nem nyerhetett.

SZABÓ ÁDÁM

145. Kozármisleny, Almáslegelő

(Baranya megye) R

Az M6-56 gyorsforgalmi út tervezett nyomvonalának Baranya megyei szakaszán két részletben, 2001. április 10.–május 11. és október 8–18. között végeztünk terepbejárást. A területet a nyomvonalon 100-100 méteres sávban jártuk be, illetve adott esetben a lelőhely teljes kiterjedését meghatároztuk. A kijelölt terület 77,9%-át sikerült bejárni, a többi rész erdő, mocsár, gyep miatt járhatatlan volt.

A falu Almáslegelő nevű határrészében magas dombtetőn, D-DNy-i oldalon vízjárta laposba nyúló meredek oldalon nagy kiterjedésű (400×400 m) őskori (Baden) telepet találtunk (56. lh.).

A leletek a Janus Pannonius Múzeum gyűjteményébe kerültek.

KÁRPÁTI GÁBOR

146. Kőrösladány, Bikeri

(Békés megye) R

A magyar–amerikai Körös Regionális Régészeti Program ásatására 2001. június 18. és július 27. között került sor. A kutatási program célja a késő neolitikum–kora rézkor átmeneti időszakának vizsgálata az Alföldön.

A Kőrösladány, 14. sz. lelőhelyen a felszínen talált tiszapolgári edénytöredékek illetve paticsdarabok sűrűsödése alapján két, 2×2 méteres tesztszelvényt nyitottunk, hogy képet nyerhessünk lelőhelyünk állapotáról. Az 1. szondában objektum nélküli, viszonylag vastag, kevés kora rézkori edénytöredékeket és állatcsontot tartalmazó kultúrréteget találtunk, míg a 2. szelvényünkben kitermelt humusz legalján egykori építmény

paticsfalának maradványait figyeltük meg. Alatta határozott objektum nélküli kultúrréteg volt.

Az ásatás költségeit teljes egészében a National Science Foundation pályázatainak elnyert összegek biztosították.

Az idei munkában részt vettek Horváth Ferenc (Móra Ferenc Múzeum, Szeged), Kékegyi Dorottya (Munkácsy Mihály Múzeum, Békéscsaba), Richard Yerkes (Ohio State University), Tod Froking (Dennison College), Kostalena Michelaki (University of Cambridge), Apostolos Sarris (University of Nebraska), Michael Galaty (Millsaps College), valamint amerikai és magyar egyetemi hallgatók.

GYUCHA ATTILA – WILLIAM A. PARKINSON

147. Kőszeg, Alsóvár

(Vas megye) Á, Kk, Ú

A korábbi kutatások alapján² nyilvánvaló volt, hogy a kőszegi Alsóvár délkeleti tornya eredetileg toronyvár (lakótorony) volt. Joggal feltettük tehát, hogy az északkeleti torony is hasonló rendeltetéssel bírt egykor. Ezért ragadtuk meg az alkalmat, amikor 2001 júliusában a Jurisics Vár Művelődési Központ és Várszínház arról értesítette a múzeumot, hogy felújítást kívánnak végezni a toronyban.

A kőszegi Alsóvár északkeleti tornyának a 18. századig csak az első emeleten volt ajtaja, mégpedig falba épített lépcsővel egybekötve, amely a következő szintig vezet. A második szintről a harmadikra és a harmadikról a negyedikre falépcső vezet. A negyedik szint újkori kiképzésű ablakokkal ellátott, a többi azonban eredeti lőrés-ablakokkal épült az Árpád-korban.

A jelenlegi déli földszinti ajtót csak a 18. században vágták a vaskos falba, amikor téglából épített, dongaboltozatos pincét alakítottak ki a toronyban. Az ásatás során megtaláltuk a 18. századi téglapadlót, valamint a boltív Ny-K tengelyű boltvállait is, amelyet a kőfalba véstek bele, és erősen meszes habarccsal kötöttek meg. A mélységadatokat az 1995. évi ásatás 0 centiméteréhez mértük. A 18. századi déli ajtó küszöbszintjében 1958 után betonozták le a toronybelső. Ebből a rétegből (0–110 cm) újkori vascsáklyát, vastórt, szekér főrhécére való lábítóvasat találtunk, más haszontalan újkori törmelék mellett.

A téglapadló alatt nagy mennyiségű 17. századi zöldmázás, figurális és 1681-es évszámú kályhacsempét, számos konyhai edénytöredéket és csaknem ép edényt, öt darab vas ágyúgolyót, 25 db szakállas puska golyót, több nagyméretű kőgolyót találtunk.

160–200 cm mélységben került elő 12 db köpüs és egy tövises, 16. századi típusú kovácsoltvas számszerij

2 BAKAY KORNÉL: Árpád-kori vár, lakótorony és védmű Kőszegen. *Savaria* 19/2 (1990) 54–64. BAKAY KORNÉL: A középkori Kőszeg. *Kőszeg évezredei* 1. Kőszeg, 2001.

nyílcsúcs, további 96 db szakállas puszkagolyó, követő gépekbe való nehéz kőgolyók, vassarló, vasolló, vasfokos, kovácsoltvas sarkos lópatkó. A 18. századi téglapadlótól 325 cm-nyire, 435 cm mélyen találtuk meg a torony alapozásának alját. A torony belmérete: ÉD irányban 350, Ny-K irányban 370 cm.

A 200–325 cm-es szintből 13–14. századi cserépdarabok mellett 15–16. századi fekete konyhai edények darabjai, valamint 16. századi virágmintás, zöldmázás kályhacsempék között gótikus ajtóbélet szárkövei kerültek napvilágra.

Összegzésképpen elmondható, hogy az északkeleti torony biztosan Árpád-kori eredetű, magában álló lakótorony volt eredetileg, amelynek pincéjét azonban – ellentétben a délivel – hosszú évszázadokon keresztül hasznosították s így nem maradt érintetlenül a 13. századi állapot. Sőt, az 1532. évi ostrom után a vár területén keletkezett hulladékot és törmeléket, minden bizonnyal a 17. században a Széchyek idejében, ide hordták össze, s ezzel fel is töltötték jó három méter vastagságban. Az Eszterházyak korában téglapadlós, boltíves pincévé alakították át a feltöltött régi toronypincét, s ajtót is vágattak rá. Ez az állapot megmaradt az 1950-es évekig, amikor is betonpadozattal „takarták” le a korábbi pincéket. Jelenleg a visszatöltött pincét sóderes lefödéssel láttuk el.

Munkatársak: Morgós András, Kőfalvi Vidor (MNM); asszisztensek: Jagodics Dénes, Debreczeni Boglárka, Hajdú Katalin egyetemi hallgatók.

BAKAY KORNÉL

148. Kőszeg, Jurisics tér 1.

(Vas megye) Kk, Kú

A középkori főtér keleti házsorának első épületét az egykori OMF már sok évvel ezelőtt kutatni kezdte, részben a szokásos falkutatási módszerrel, részben László Csaba vezetésével kisméretű kutatóárkok révén, amelyeket a kapubejáró északi oldalán, illetve a földszint utcai szobájában ásattak ki, de – az ásató elmondása szerint – mindössze 90–100 cm mélységet értek el, s különösebb megfigyelésekre és leletekre nem tettek szert. Később, 2001 novemberében a ház falainak külső szigetelésekor a kiásott 60–80 cm mélységű fal melletti árkokban is találtak leleteket.

2001. július 9. és augusztus 9. között végzett ásatásunkkor a főépülettől keletre 28 méterre, a Kelcz-Adelffy utcára nyitott egykori kapubejárótól nyugatra 3 méterre jelöltük ki a 9×2 m méretű szelvényt, amelynek tájolása ÉK–DNy. A nyitó szint (0–70 cm) zömmel újkori hulladékokat adott (például egy bécsi pipagyárból származó pipatöredékeket), bár volt a leletek között 14–15. századi edénycserép és kovácsolt vaspatkó is. A második szint (70–120 cm) hasonló leleteket adott, de ebben a szintben már jól láthatóvá vált egy Ny–K irányú kőfal, amelynek az alapozása 210 cm mélyen volt. A szelvényt a keleti oldalon 470 cm hosszúság-

ban 270 cm-ig mélyítettük ám értékelhető leletek nem kerültek elő.

A Jurisics tér 1. sz. ház építési idejére vonatkozóan tehát semmit sem tudtunk meg, mert a tulajdonos az épületben nem engedélyezte a kutatást. A kút feltárása elvileg lehetséges, ám erre már nem maradt anyagi fedezetünk. Annyi bizonyos, hogy a 16–17. században az egykori Oskola utca felé néző kőház állott az udvari részen, s a kőfal iránya alapján az utca nyomvonala eltért a mostanitól. Azt azonban, hogy ez az építmény a főtér felé néző lakóház hátsó gazdasági épülete volt-e, avagy egy önálló ház, nem tudtuk eldönteni.

Munkatársak: Morgós András, Kőfalvi Vidor (MNM); asszisztensek: Jagodics Dénes, Debreczeni Boglárka, Hajdú Katalin egyetemi hallgatók.

BAKAY KORNÉL

149. Kőszeg, Kelcz-Adelffy utca 4.

(Vas megye) Kk, Kú, Ú

A terület a kőszegi római katolikus plébánia tulajdonában van. A 2001. július 9. és augusztus 9. között végzett ásatás költségeit a Kőszeg Kultúrája Alapítvány állta, a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma anyagi támogatásával.

Az I. szelvényt (15×3 m) az iskolaudvar délnyugati részében jelöltük ki, a Bem József (korábban Ege Miklós) utca felőli kerítéstől 450 cm-re, a nyugati kerítésfal-tól 300 cm-re. Az első szintben (0–70 cm) előkerült az 1920-as években lebontott 138. sz. lakóház déli és nyugati főfalának szakasza. A hajdani Oskola (korábban Zsidó, később Kelcz-Adelffy) utcára néző, 1844-ben megépült Nemzeti Iskola később Városi Leányiskola lett, amelynek kertje volt a nyugati oldalon. Az iskolaudvar azonban kicsinek bizonyult, ezért felmerült az elemi iskola udvarának bővítése, s ennek biztosítására 1935 táján lebontották az 1839/56–57., illetve az 1927/139–140. sz. lakóházakat is. A 141. sz., úgynevezett cserkészház azonban érintetlen maradt.

A lakóház 18–19. századi téglapadozata 60–64 cm mélységben került elő. Ezt a padozatot később megújították. A téglapadló alatt húzódott egy döngölt agyagalapú terméskőpadozat (18. sz.), amely egybeépült a főfallal, s mint kiderült, része volt a 16–17. századi legrégebbi kőház nyugati helyiségének.

A padló feletti rétegből nagyobb számú 18–19. századi zöldmázás kályhacsempetöredék, valamint egy cizellált bronzcsipesz került elő. Találtunk újkori vaseszközöket is. A rétegek között tisztán megmaradt az 1777/78. évi nagy tűzvész nyoma. Keverten korábbi (15–16., sőt 14. századi) edénytöredékek is előfordultak. A következő réteg (70–138 cm) leletanyagában elsősorban 17. századi leletek voltak, vastag átégett paticsdarabokkal, majd a 138/140–170 cm-es szintben 15–16. századi cserépdarabok, valamint egy kettős kónikus illatszeres edényke, egy spirálissal díszített feketésszürke agyagedény darabja, és egy meghatározhatatlan érem